TOWARZYSTWO PRZYJACIÓŁ DRZEWICY
ROK ZAŁOŻENIA 1991

Wieści znad Drzewiczki

Kwartalnik historyczny Towarzystwa Przyjaciół Drzewicy

2/50/2004

Odznaczone Złotym Medalem Opiekuna Miejsc Pamięci Narodowej za opiekę nad miejscami walk i męczeństwa

Najcenniejszy zabytek kościoła w Drzewicy - herma św. Jana Chryzostoma, renesansowa z I poł. XVI w. w formie głowy z blachy srebrnej. Wewnątrz hermy relikwia - część czaszki świętego.

Drodzy Czytelnicy!

Oto po raz 53 spotykamy się z Państwem. Pięćdziesiąt trzy razy sięgaliście Państwo po nasze czasopismo, i tyleż razy gościliśmy w Waszych domach i rodzinach. Liczbą 50 oznaczony jest obecny kwartalnik, bowiem trzy numery wydane były jako okolicznościowe, bez numerów. Ten mały jubileusz jest dla nas powodem do wielkiej radości! Od wydania naszego pierwszego pisma historycznego, upłynęło już 13 lat, a Państwo nadal jesteście stałymi czytelnikami kwartalnika i nie rezygnujecie ze stałej obecności „Wieści znad Drzewiczki" pod Waszym dachem. W najśmielszych marzeniach członkowie Koła Przyjaciół, a obecnie Towarzystwa, nie przeczuwali, że kwartalnik wzbudzi takie zainteresowanie nie tylko wśród społeczeństwa Drzewicy i że będzie rozsyłany do innych regionów kraju, a nawet za granicę. Cieszy nas fakt, że „Wieści znad Drzewiczki" stały się źródłem niejednej pracy magisterskiej, że sięgają po nie nauczyciele historii, by w programie nauczania przybliżyć uczniom fakty i wydarzenia z przeszłości naszego miasta, co z kolei staje się zaczątkiem wzbudzania wśród młodzieży poczucia patriotyzmu lokalnego i dumy z naszej miejscowości.

A wszystko to stało się przy dużej pomocy czytelników, którzy nadsyłali nam stare zdjęcia i dokumenty. Przyczyniły się one do tego, że nasz kwartalnik stał się pismem ciekawszym i bardziej wiarygodnym. W tym miejscu składam serdeczne podziękowania rodzinie państwa Kobylańskich za nadesłane materiały: pani mgr Jadwidze Trzcińskiej, panu mgr inż. Krzysztofowi Kobylańskiemu i panu mgr Krzysztofowi Dąbrowskiemu. Dużą pomoc przy redagowaniu kwartalnika okazał nieżyjący już Bronisław Wardecki z Drzewicy oraz pan Leszek Pierściński ze Skarżyska Kam., rodak z Drzewicy, który przysyłał obszerne opisy wydarzeń z lat przedwojennych, jak również pierwszych dni września 1939 r. W roku ubiegłym dzięki uprzejmości pani mgr Trzcińskiej otrzymałem dokumenty i zdjęcia o dr. Józefie Marczyńskim od jego córki Marii Filipczyńskiej. Dr J. Marczyński był przez kilka lat lekarzem zakładowym przed II wojną w fabryce „Gerlach". We wrześniu 1939 r. był szefem Obrony Sanitarnej Cywilnej miasta Warszawy. Został rozstrzelany 9 listopada 1940 r. w obozie Saxenhausen-Oranienburg koło Berlina. Wszystkie te dokumenty o dr. Marczyńskim będą

przedstawione w kolejnym kwartalniku, bo uważam, że ludzie którzy tak wiele zrobili dla drzewickiego społeczeństwa i dla Polski winni być w nim upamiętnieni. Nie wolno nam też zapomnieć, że kościół nasz zwiedzał i modlił się w nim ostatni król Polski - Stanisław August Poniatowski, kiedy gościł w Drzewicy w dniach 18-19 lipca 1787 r. Wraz z nim kościół zwiedzali: poeta i historyk biskup Adam Naruszewicz (1733-1796) oraz Stanisław Małachowski (1736-1809) - marszałek Sejmu Czteroletniego. Modlili się w naszym kościele żołnierze i dowódcy insurekcji kościuszkowskiej – naczelnik Tomasz Wawrzecki i gen. Jan Henryk Dąbrowski, kiedy stacjonowali w Drzewicy w dniach 12-14 listopada 1794 r. Dumą powinno napawać nas również i to, że 3 sierpnia 1888 r. wraz z prof. Władysławem Łuszczkiewiczem inwentaryzację zabytków kościoła i ich rysunki sporządzał 19-letni wówczas Stanisław Wyspiański, późniejszy dramaturg i poeta, malarz, grafik i scenograf.

Po tak przydługim wstępie zapraszam Państwa do przeczytania drugiej części o zabytkach kościoła św. Łukasza.

Przyjemnej i ciekawej lektury życzy

Ryszard Bogatek

ZABYTKI KOŚCIOŁA PARAFIALNGO W DRZEWICY POD WEZWANIEM ŚW. ŁUKASZA – część II

Kościół „nowy" (1908-1912) rozbudowany został na planie krzyża łacińskiego i jak „stary" kościół jest jednopoziomowy, usytuowany na osi wschód-zachód. Do „nowego" kościoła przechodzimy przez ostrołukową tęczę, za nią znajduje się druga tęcza, również ostrołukowa. Pomiędzy nimi po lewej i po prawej stronie znajdują się boczne wejścia (kruchty). Tuż za nimi znajduje się transept. Jest to nawa poprzeczna przecinająca nawę główną i nadająca kościołowi kształt krzyża łacińskiego. Transepty po lewej i po prawej stronie często nazywane są kaplicami. W prawym transepcie (kaplicy Matki Boskiej) znajduje się żelazny ołtarz z 1881 r. ozdobiony i poszerzony techniką sgraffito (wyryte motywy zdobnicze). Umieszczone są w nim trzy obrazy pędzla Szymona Czechowicza przedstawiające: Matkę Boską z Dzieciątkiem, św. Józefa z Dzieciątkiem, św. Jana Złotoustego. Obrazy te zamoco-

Ołtarz Matki Bożej z Dzieciątkiem znajdujący się po prawej stronie transeptu (*foto L. Milczarek*)

wane są w obrotowym trójkącie w ten sposób, że gdy oglądamy jeden z nich dwa pozostałe ukryte są w niszy ołtarza. Obrazy adorują klęczące na ołtarzu dwa metalowe pozłacane anioły. Naprzeciwko ołtarza stoi gotycki konfesjonał wykonany w drewnie dębowym w 1930 r. W lewym transepcie znajduje się identyczny ołtarz jak w kaplicy Matki Boskiej (żelazny z 1881r.) również poszerzony techniką sgraffito. Jest to ołtarz św. Stanisława Kostki. W ołtarzu obrazy: św. Stanisława, któremu ukazuje się Matka Boska z Dzieciątkiem. Obraz malowany na płótnie przez Michała Kwiatkowskiego w 1925 r., ufundowany został przez dzieci szkolne za staraniem ks. prefekta Antoniego Rokity. Na zasuwie obraz Najśw. Serca Jezusa. Na ołtarzu dwa metalowe, pozłacane, klęczące anioły. Naprzeciw ołtarza również stoi gotycki konfesjonał z 1930 r. Sklepienia w obu bocznych transeptach krzyżowo żebrowe. Po stronie ewangelickiej, na skrzyżowaniu nawy głównej z transeptem stoi gotycka ambona z daszkiem zwieńczonym wysmukłą wieżyczką. Na sklepieniu daszka wyrzeźbiona gołębica w promieniach. Ażurowość wieżyczki, delikatność wykonania drewnianych arkad sześciobocznej mównicy, wspartej na czterech okrągłych kolumienkach to doskonałe naśladownictwo gotyckiej snycerki. Wejście na ambonę po schodkach od strony ołtarza św. Stanisława. Architekt Jarosław Wojciechowski, znawca i propagator stylu gotyckiego, projektując ambonę być może wzorował się na ambonie z kościoła Mariackiego w Krakowie, tam bowiem znajduje się niemal identyczna. Na szczególną uwagę zasługuje zwisający pośrodku nawy i transeptu ze sklepienia gwiaździstego, wielki, kilkunastoramienny żyrandol upiększony kryształami. W każdym kościele, szczególnie w starszych, tradycją jest, by wśród żyrandoli wyróżniał się jeden – i formą i wielkością. W piśmie diecezji radomskiej AVE – Nr 9 (537) z 29 lutego 2004 r. tak czytamy na ten temat: „Ciekawa rzecz, że nawiązuje to do niezwykle starej tradycji. Otóż w chrześcijańskiej starożytności sporządzano drewniane lub stalowe koła, na których ustawiano świece, by oświetlały miejsce liturgii i by były znakiem wspólnoty obecnych. Czasem, zamiast koła, posiadały one formę krzyża. Wiadomo z zachowanych źródeł, że już cesarz Konstantyn (ten sam, który darował chrześcijaństwu wolność kultu) ofiarował bazylice św. Jana na Lateranie 169 świeczników, na których można było zapalić 8730 lampek lub świec. Przypomnijmy tutaj, że oliwna lampka jest najbardziej pierwotnym źródłem światła w świątyniach. Przez wieki bardzo rozbudowały się formy kościelnych żyrandoli. Ciepło żywego ognia zastąpiły elektryczne żarówki. Jest to nieuniknione, ale warto czasem sobie przypomnieć, że wielki żyrandol w kościele symbolizuje wspólnotę". Tak więc wielki żyrandol w naszym kościele jest symbolem naszej wspólnoty chrześcijańskiej parafii Drzewica.

Od prezbiterium oddzielają nas znów dwie tęcze ostrołukowe, między którymi po lewej stronie znajduje się kruchta, z której prowadzą wejścia do zakrystii i kościoła, a po prawej stronie umieszczona jest kaplica św. Franciszka z Asyżu. Znajduje się tam dębowy, gotycki ołtarz wystawiony kosztem 1094 rubli srebrnych. W środkowej niszy ołtarza stoi figura św. Franciszka, po bokach figury: św. Rocha i św. Stanisława biskupa. Na zasuwie ołtarza umieszczony jest obraz olejny na płótnie przedstawiający św. Antoniego Padewskiego. Ufundowała go Kamila

Ambona wykonana według projektu architekta Jarosława Wojciechowskiego.
Po lewej stronie zdjęcia ołtarz św. Stanisława Kostki (*foto L. Milczarek)*

Buchnerowa za sumę 70 rubli srebrnych. W kaplicy tej na ścianie po lewej stronie zawieszony jest odlew żeliwny – znak III Zakonu św. Franciszka w postaci krzyża ze skrzyżowanymi przebitymi rękoma: Chrystusa i św. Franciszka z Asyżu. Na ramionach krzyża data 1789 r. Krzyż ten ma ciekawą historię. W roku 1992 wykopał go w ogródku na tzw. osiedlu willowym p. inż. Roman Kwaśkiewicz. Domki willowe są postawione na dawnym polu duchownym. Kiedyś pole to należało do proboszczów parafii Drzewica. Po upadku powstania styczniowego (1863) ukazem carskim, zostało parafii odebrane i przekazane byłym żołnierzom (Polakom), którzy długie lata służyli w wojsku carskim. Być może krzyż ten stał jako figura przydrożna, a nagrodzony ziemią kościelną nowy właściciel zakopał go w obawie przed represjami carskich urzędników. Przeleżał w ziemi prawie 130 lat, by wreszcie, przekazany przez p. Kwaśkiewicza, znaleźć godne miejsce w naszym kościele. Również po lewej stronie wejścia do kaplicy stoi jeden z najstarszych zabytków kościoła – chrzcielnica kamienna z herbem Ciołek, literami AD i datą 1624.

Druga ostrołukowa tęcza wprowadza nas do prezbiterium, w którym mieści się ołtarz główny. Prezbiterium było niegdyś oddzielone od nawy drewnianą balustradą, za którą stały po prawej i lewej stronie stalle dla kleru i kolatorów kościoła. Znajdujący się w prezbiterium ołtarz wielki zbudowany, a raczej wyrzeźbiony w stylu gotyckim zaprojektował, tak samo jak ołtarz św. Franciszka arch. J. Wojciechowski, które wykonano w 1912 r. w zakładzie snycerskim ks. Siemca w Warszawie. Pośrodku ołtarza głównego umieszczona jest drewniana figura Matki Bożej, po bokach: z lewej strony św. Piotr trzymający klucze i księgę, z prawej św. Paweł z mieczem i księgą. U góry, w zwieńczeniu wieżowym ołtarza stoi figura św. Łukasza z księgą i symbolem wołu u jego stóp. Ołtarz ufundowali małżonkowie Karolina i Piotr Dzieszyńscy za sumę 3100 srebrnych rubli. Po lewej stronie ołtarza piękny witraż przedstawiający grzech pierworodny, wypędzenie z raju i obietnicę odkupienia, po prawej stronie witraż Chrystusa Pana i symbole czterech ewangelistów. Nad prezbiterium sklepienie gwiaździsto-żebrowe. Najcenniejszym zabytkiem w naszym kościele jest relikwiarz (herma) z częścią czaszki św. Jana Chryzostoma renesansowy z I poł. XVI w., w formie głowy z blachy srebrnej na podstawie drewnianej, do której przybita jest blaszka z herbami: **Ciołek**, **Gozdawa**, **Zaręba**, **Topór** i literami ADND. O relikwii tej tak pisze w „Dekanacie opoczyńskim" ks. Jan Wiśniewski: „...kardynał Drzewicki wtenczas kiedy i do Drzewickiego kościoła między inszemi specjałami przywiózł był głowę świętego Jana Chryzostoma Doktora kościoła świętego, która w tymże kościele dotychczas w wielkiej zostaje obserwacji".

Na uwagę zasługuje również wykonana w stylu barokowym framuga drzwi prowadzących z zakrystii do prezbiterium, na której u góry pod krzyżem wyrzeźbiona jest data 1910 rok.

Polichromia Michała Kwiatkowskiego, którą artysta namalował nad tęczą kaplicy św. Franciszka. Przedstawia ona św. Franciszka otrzymującego stygmaty od ukrzyżowanego Chrystusa. Zdjęcie poniżej przedstawia Matkę Kościoła wykonaną na miejscu powyższej polichromii przez art. plastyk Barbarę Pawłowską z Warszawy (*foto L. Milczarek)*

KSIĘGI KOŚCIELNE, APARATY I DAROWIZNY DLA KOŚCIOŁA

1. Ewangeliczka – drukowana w Warszawie w 1832 r.
2. Mszał duży – dar JÓZEFA i KAMILI BUCHNERÓW – drukowany w Ratyzbonie w 1899 r.
3. Mszał żałobny – dar MARII RADZYMIŃSKIEJ drukowany w Ratyzbonie w 1911 r.
4. Mszał duży – dar KAROLA i MARII TEMLERÓW drukowany w Ratyzbonie w 1912 r.
5. Monstrancja srebrna, promienie i krzyż złocone, po obu stronach klęczące aniołki. Na podstawie monstrancji – narzędzia Męki Pańskiej, XVII w.
6. Ornat biały romański – brokat (odnowiony, słup ornatu bogato haftowany z herbem Ciołek. Dar arcybiskupa MACIEJA DRZEWICKIEGO.
7. Pacyfikał pozłacany (relikwiarz podawany wiernym do całowania) z relikwiami świętego Stanisława Kostki.
8. Kielich z herbem Wieniawa i literami WWPDPB – XVII w.
9. Patena (talerzyk, na którym kładzie się hostię w czasie mszy) – wiek XVII.
10. Kielich z pateną pozłacany, dar Drzewickich, XVII w.
11. Kielich z pateną pozłacany z napisem: JAN MIĄZEK Z DĄBRÓWKI swojemu kościołowi w Drzewicy – 1899 r.
12. Kielich z pateną pozłacany z napisem: KSIĘDZU KANONIKOWI STANISŁAWOWI CZERNIKIEWICZOWI na złoty jubileusz kapłaństwa parafia Drzewica 1958 r.
13. Kielich z pateną pozłacany z napisem: Ofiara TERESY i WITOLDA NOWAKOWSKICH dla kościoła w Drzewicy 1973 r.
14. Kielich z pateną, srebrny, pozłacany, gotycki, bogato zdobiony medalionami wykonanymi ze srebra: Matki Bożej Częstochowskiej, św. Antoniego Padewskiego, bł. Ładysława z Gielniowa, bł. o. Maksymiliana Kolbe, św. Łukasza, kopuła bazyliki św. Piotra w Rzymie. Napis w górnej części kielicha: Miłującym Boga, wszystko pomaga ku dobremu". Niżej napis „Jezus". Pod spodem kielicha: „Dar wdzięczności parafii Drzewica KSIĘDZU MGR. ANTONIEMU BORATYŃSKIEMU na 40 lecie kapłaństwa 29 czerwca 1974 r.".
15. Kielich z pateną i napis: „KSIĘDZU STANISŁAWOWI MADEJOWI w 40 lecie kapłaństwa wdzięczni parafianie".

Ołtarz w kaplicy św. Franciszka (*foto M. Szulc*)

Z lewej - barokowa drewniana framuga drzwi prowadzących z zakrystii do ołtarza wielkiego
Z prawej - chrzcielnica kamienna z herbem Ciołek, z literami AD i datą 1624,
stojąca po prawej stronie przed prezbiterium (*foto L. Milczarek*)

ZABYTKOWE OBRAZY

Prócz wymienionych już w opisie obrazów są jeszcze:

- obraz olejny Matki Bożej Różańcowej na płótnie, w ramie złoconej - malarz nieznany,
- obraz św. Sebastiana na płótnie - malarz nieznany,
- obraz „Obłuczyny w zakonie", olejny na płótnie - malarz nieznany,
- obraz Matki Bożej Studziańskiej, olejny na płótnie - kopia, którą wykonali Krystyna i Henryk Gajdowie z Krakowa.

LISTA KSIĘŻY PROBOSZCZÓW W DRZEWICY I ICH ZASŁUGI DLA PARAFII

1. Do roku 1914 był proboszczem ks. FRANCISZEK SOBÓTKA. W latach 1908-1912 rozbudował kościół, do roku 1914 przeprowadzał prace wykończeniowe w kościele.
2. Od roku 1914 do 9 września 1939 roku ks. kan. STANISŁAW KLIMECKI (zamordowany przez hitlerowców):
   - w roku 1930 dobudował do plebanii od strony zachodniej część drewnianą o długości 7 m (pierwszą z kamienia plebanię wystawił w 1895 r. ksiądz MARCIN MOMENTOWICZ)
   - umieścił w 1930 r. w bocznych transeptach (kaplicach) dwa gotyckie dębowe konfesjonały,
   - przeprowadził malowanie nowego i starego kościoła (polichromię wykonał w latach 1924-1925 artysta malarz Michał Kwiatkowski z Warszawy),
   - zbudował przy pomocy parafian Dom Ludowy (kino „Śnieżka"),
3. W latach 1939 do lipca 1944 proboszczem był ks. KORPIKIEWICZ.
4. Od sierpnia 1944 do marca 1945 proboszczem był ks. POLAKOWSKI.
5. Od kwietnia 1945 r do 26 marca 1963 proboszczem był ks. kan. STEFAN CZERNIKIEWICZ:
   - wybudował z ofiar parafian nową murowaną dzwonnicę,
   - sprawił w zakładach Felczyńskiego dwa piękne dzwony noszące imiona: św. Jan 500 kg, św. Stefan 200. Zmarł ks. Czernikiewicz 26 marca 1963 w wieku 78 lat. Spoczywa w swoim grobowcu na naszym cmentarzu.
6. Od kwietnia 1963 r. proboszczem był ks. mgr ANTONI BORATYŃSKI. Przez pewien czas był dziekanem dekanatu drzewickiego. W latach 1963-74 ks. Boratyński przeprowadził:
   - kapitalny remont kościoła i wszystkich budynków przykościelnych. W czasie prac odsłonięto pierwotny strop belkowany w starym kościele i XV-wieczny fresk św. Krzysztofa,

Ksiądz Franciszek Sobótka (*foto L. Milczarek*)

Ksiądz Stanisław Klimecki (*foto L. Milczarek*)

Ksiądz Stefan Czernikiewicz (*foto L. Milczarek*)

Ksiądz mgr Antoni Boratyński (*foto L. Milczarek*)

- kościół otrzymał nowe, kolorowe tynki, obrazy rzeźbione wykonane techniką al fresko i sgraffito: Droga krzyżowa, Ostatnia wieczerza, Matka Kościoła,
- dekoracje rzeźbione w tynku: rozwinięty krzew winogronowy z nazwami miejscowości należącymi do parafii, na łuku przed prezbiterium stylizowane krzyże i motyw winogronowy,
- poszerzono i ozdobiono dwa boczne ołtarze (autorką prac artystycznych była art. plastyk Barbara Pawłowska z Warszawy),
- w prezbiterium założono nową posadzkę i postawiono nowy ołtarz „twarzą do ludu" z polerowanego granitu,
- w oknach wstawiono 13 pięknych witraży o tematyce: Grzech pierworodny, Chrystus Pan, Zesłanie Ducha Świętego, Chrzest Polski, Sługa Boży Jan XXIII, Bł. Ładysław z Gielniowa, Historia Drzewicy i kościoła, Bogurodzica Dziewica, Król Dawid z harfą, Św. Cecylia, Św. Łukasz i Św. Jan Złotousty, Błogosławiony Maksymilian Kolbe, Św. Franciszek z Asyżu,
- przebudowano i poszerzono chór instalując na nim nowe wielkie koncertowe 39-głosowe organy (wykonane w firmie Włodzimierza Truszczyńskiego w Warszawie), podłogę chóru wyłożono posadzką z terrakoty,
- ponadto kościół wyposażono w ławki dębowe, boazerię oraz w nowe oświetlenie,
- pokryto również częściowo kościół blachą miedzianą.

Ksiądz kan. Boratyński zmarł 25 kwietnia 1980 r. w wieku 75 lat. Pochowany jest na cmentarzu drzewickim we wspólnym grobowcu, który wybudował dla księży tutejszej parafii.

7. Proboszczem parafii od maja 1980 r. do 11 listopada 1991 r. był ks. kan. BOGUMIŁ POLINCEUSZ
   - dokończył krycie kościoła blachą miedzianą,
   - z księdzem wikariuszem WOJCIECHEM NOWAKOWSKIM rozpoczął budowę kościoła w Radzicach Dużych,
   - z księdzem wikariuszem NOGAJEM budował kaplicę w Domasznie.

Ks. kan. Polinceusz rezyduje na plebanii drzewickiej. Jest Kapelanem Gminnym strażaków, otrzymał tytuł „Honorowego Strażaka OSP Drzewica", odznaczony został złotym medalem „Za zasługi dla pożarnictwa".

8. Od listopada 1991 r. proboszczem parafii jest ks. kan. STANISŁAW MADEJ, który pełni również funkcję dziekana dekanatu drzewickigo. Do chwili obecnej za proboszcza Madeja wykonano:
   - z ofiar tacowych i składek w latach 1991- 95 zbudowano i wykończono nową plebanię, przed którą postawiono figurę Matki Bożej,
   - zbudowano cztery garaże, następnie dobudowano dwa garaże dla gości,
   - w znacznej części odnowiono i odświeżono tynki wewnątrz kościoła,

Sklepienie gwiaździste na skrzyżowaniu nawy głównej z transeptem *foto (L. Milczarek)*

Witraże: "Chrystus Pan", "Zesłanie Ducha Świętego", "Sługa Boży Jan XXIII" (foto M. Szulc)

- położono kostkę chodnikową wokół kościoła,
- poszerzono chodnik na ulicy Warszawskiej, wzdłuż placu i budynków parafialnych, a po przeprowadzeniu kanalizacji przez place kościelne, zbudowano nowe ogrodzenie plebanii i budynków gospodarczych,
- zakupiono niemiecką aparaturę do ogrzewania kościoła,
- przeprowadzono konserwację i strojenie organów,
- założono podwójne okna ze zbrojonych szyb na witraże,
- przy pomocy władz miejskich wyłożono kostką aleję główną na cmentarzu parafialnym (1996 r.),
- poddano konserwacji i pozłocono Wielki Ołtarz a w następnych latach odnowiono ołtarze boczne,
- na wieży zainstalowano z pomocą Urzędu Miasta nowy zegar sterowany elektronicznie, wygrywający trzy hejnały dziennie: „Kiedy ranne wstają zorze", „Rotę" i „Apel Jasnogórski",
- odnowiono wewnątrz i na zewnątrz kaplicę cmentarną i położono w niej płytki ceramiczne,
- uporządkowano dzwonnicę zakładając sufit i okna, podłogę dzwonnicy wyłożono płytkami podarowanymi przez inż. STANISŁAWA TĘPIŃSKIEGO,
- w 1999 r. dokonano konserwacji feretronów i złoceń wszystkich obrazów znajdujących się w kościele,
- wymieniono ogrodzenie frontowe przy kościele (nowe metalowe przęsła ogrodzenia zostały odlane w Zakładach Odlewniczych w Przysusze),
- zrobiono dziesięć konfesjonałów-klęczników,
- zbudowano w zakrystii szafę na szaty liturgiczne; każdego roku dokupywano nowy ornat,
- z inicjatywy ks. proboszcza Madeja powstało pismo parafii drzewickiej „Dokąd zmierzam?". Redaktorem naczelnym pisma był ks. Tomasz Waszkiewicz, a obecnie pismo redagują: ks. Dariusz Olender oraz ks. Artur Woźniak wraz z gronem nauczycieli szkół drzewickich. Aby ułatwić prace redakcyjne parafia zakupiła ksero i skaner,
- na cmentarzu przeprowadzono generalny remont grobowca księży drzewickich (remontu dokonała firma Jana Klaty),
- na nowym cmentarzu (od strony zachodniej) wyłożono kostką aleję główną i postawiono duży krzyż,
- pokryto papą dach i uzupełniono tynk w elewacji zachodniej „Domu ludowego". Stan wewnętrzny budynku wymaga całkowitego remontu.
- ks. kan. Stanisław Madej jest gorącym propagatorem ochotniczych straży pożarnych. Docenia i wspiera społeczną działalność strażaków. W dowód uznania ks. Madej uhonorowany został tytułem „Honorowego Strażaka OSP Drzewica" oraz został odznaczony złotym medalem „Za zasługi dla pożarnictwa".

Ksiądz kan. Stanisław Madej – obecny proboszcz parafii z zatroskaniem patrzy ze stopni prowadzących do ołtarza głównego, na tynki sklepienia kościoła, które zaatakował grzyb (*foto L. Milczarek*)

Widok kościoła od strony południowej, na dachu widoczny mur odznaczający dobudowaną część nowego kościoła (*foto M. Szulc*)

Na zdjęciu widok starego kościoła od strony północnej. W wieży kościelnej widoczne boczne otwory strzelnicze świadczące o charakterze obronnym kościoła.(foto M. Szulc)

Wewnętrzny otwór strzelniczy w wieży kościelnej umieszczony po stronie północnej (*foto M. Szulc*)

Fragment nowego kościoła od strony północnej z bocznym wejściem prowadzącym do zakrystii i wnętrza kościoła. Po lewej stronie wmurowane płyty nagrobne Drzewickich z końca XVI w. (*foto M. Szulc*)

Plebania zbudowana w latach 1991-1995 przez ks. kan. Stanisława Madeja – proboszcza parafii Drzewica (*foto M. Szulc*)

To tyle o zabytkach naszego kościoła i działalności księży proboszczów na rzecz kościoła i parafii Drzewica. W następnym kwartalniku o wydarzeniach wrześniowych 1939 r.

Na ostatniej stronie z radością i dumą załączamy odbitkę dyplomu Sekretariatu Stanu Stolicy Apostolskiej z 4 maja 2004 roku, który otrzymał ks. kan. Stanisław Madej w uznaniu jego dotychczasowych zasług. Treść dokumentu w wolnym tłumaczeniu brzmi:

Jan Paweł II nadaje godność Wysokiego Dostojnika (prałata) wśród kapłanów Najczcigodniejszemu Panu Stanisławowi Madejowi z Diecezji Radomskiej.

O czym Najczcigodniejszego Pana Madeja zawiadamiamy ze Stolicy Świętej.

Watykan, dnia 4 maja 2004 roku.

(pieczęć i podpisy)

Ryszard Bogatek

SECRETARIA STATUS

Summus Pontifex

Ioannes Paulus II

inter Suos Cappellanos adlegit Rev.dum Dominum

Stanislaum Madej,

e Dioecesi Radomensi.

Quod quidem eidem Rev. D.no Madej

opportune significatur.

Ex Aedibus Vaticanis, die IV mensis Maii,

anno MMIV.

+ Sandri

Subst.

Informacje samorządowe

Zadania gospodarcze realizowane przez Gminę i Miasto Drzewica w roku 2004

Budżet Gminy i Miasta Drzewica po ostatnich zmianach na sesji Rady w dn. 21 maja 2004 r. po stronie planowanych wydatków zamyka się kwotą 21 011 900 zł i jest to wzrost w stosunku do faktycznych wydatków budżetowych roku ubiegłego o 64%.

Plan wydatków inwestycyjnych na rok 2004 wynosi 9 667 tys. zł, co oznacza, że udział ich w strukturze budżetu wynosi 46%.

Taki wysoki udział inwestycji w wydatkach oznacza, że budżet ma charakter wybitnie rozwojowy.

Z ogólnej kwoty wydatków inwestycyjnych 3 778 tys. zł stanowią środki pomocy zewnętrznej jakie Gmina i Miasto planuje pozyskać w roku bieżącym.

Środki zewnętrzne Gmina i Miasto pozyskuje z funduszy SAPARD, Ministerstwa Edukacji Narodowej i Sportu oraz z Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

W trakcie realizacji jest budowa sali gimnastycznej i toru kajakowego.

Hala sportowa przy Gimnazjum w Drzewicy w budowie.

Zrealizowane zostały inwestycje drogowe budowy drogi Jelnia – Radzice Duże oraz w Trzebini.

W najbliższych dniach wykonawcy przystąpią do realizacji zadań inwestycyjnych kanalizacji wsi: Radzice Małe, Żdżary i Żardki.

Wszystkie wymienione inwestycje realizowane są przy pomocy środków pomocniczych zewnętrznych.

Na ostatniej sesji Rady w budżecie Gminy i Miasta przeznaczone zostały środki finansowe na prace projektowe budowy kanalizacji sanitarnej wraz z przyłączami w miejscowościach: Brzuza, Idzikowice, Giełzów, Świerczyna i Trzebina. Wykonywanie prac projektowych, a następnie realizacja zadań z zakresu kanalizacji w tych miejscowościach pozwoli na zakończenie kanalizacji w całej gminie.

Szereg zadań wykonywanych jest w zakresie gospodarki komunalnej. Najpilniejszym z nich jest zapewnienie bezpieczeństwa dostaw wody dla Gminy Drzewica. Ekspertyzy wskazują na konieczność wykonania drugiego odwiertu studni oraz uzupełnienie ciągu technologicznego ujęcia wody w Strzyżowie. W budżecie roku bieżącego zapewnione zostały środki w kwocie 400 tys. zł, a obecnie opracowywany jest projekt techniczny na te zadania.

W trakcie sporządzania jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla terenów wokół zalewu. Wykonanie tego projektu należy do przedsięwzięć trudnych. Pomyślne jego zakończenie przyniesie wymierne korzyści dla całej społeczności lokalnej, a w szczególności w miejscowościach leżących wokół zalewu.

Pozwoli to na stworzenie nowych możliwości inwestycyjnych w zakresie budownictwa mieszkaniowego i infrastruktury turystyczno-wypoczynkowej.

W zakresie ochrony środowiska – w trakcie zakupu jest 30 szt. zestawów do selektywnej zbiórki odpadów. Będą one ustawione w Drzewicy i wszystkich miejscowościach naszej gminy.

W trakcie przygotowań jest nowe targowisko. Zadanie to powinno być zakończone w roku bieżącym.

Z myślą o rolnikach, z budżetu gminy przeznaczono kwotę 5 000 zł na badanie zasobności gleb w składniki pokarmowe i badanie odczynu pH. Dofinansowano również w kwocie 1 000 zł szkolenie rolników w zakresie stosowania środków chemicznych ochrony roślin.

Nowym przedsięwzięciem jest zaakceptowanie przez Radę wniosku o ufundowanie przez Burmistrza stypendium dla najlepszych uczniów Gimnazjum. Stypendia będą przyznawane za najlepsze wyniki w nauce i sporcie według ustalonych kryteriów w Uchwale Rady.

Urok starych fotografii

Ruiny zamku od strony bramy wjazdowej – lata 30-te ub. wieku. Pierwszy z lewej p. Stefan Abramczyk. Zdjęcie ze zbiorów p. J. Kostiuka.

P. L. Michnicka – nauczycielka nad fosą wokół zamku. W tle dwór. Lata 30-te.
Zdjęcie ze zbiorów rodzinnych p.p. Michnickich.

Wieści znad Drzewiczki – kwartalnik, nr 2(50)/2004.
Wydaje *Towarzystwo Przyjaciół Drzewicy.*
Komitet redakcyjny: Ryszard Bogatek - Redaktor Naczelny, Anna Reszelewska, Krystyna Staszewska,
Zdjęcia: Leszek Milczarek,
Skład komputerowy: Stefan Kowal